

ולבני מתוך בני ישראל לעבד את עבדתי בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נזף בגשת בני ישראל אל
הקדש ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן
עשו להם בני ישראל ויתזמטאו הלוים ויכבסו
בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
עליהם אהרן לטהרם ואזרי כן באו הלוים לעבד
את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בני
כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
להם וידבר יהוה אל משה
לאמר זאת אשר ללוים מבין זמזם ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל
מועד ומבין זמזמים שנה ישוב מצבא העבדה
ולא יעבד עוד וערת את אזני באהל מועד
לשמור משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה
ללוים במשמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
ליצאתם מארץ מצרים בזדש הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בזדש הזה בין הערבים תעשו אותו
במועדו ככל זקתיו וככל משפטיו תעשו אותו
וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום ראש
בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל ויהי אנשים אשר היו
טמאים לתפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים ההמה אליו אלוזנו טמאים לתפש
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
במועדו בתוך בני ישראל ויאמר אליהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לתפש או בדרך
רוקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה
בזדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו לא ישאירו
מבשרו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל זקת
הפסח יעשו אתו והאיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה וחדל לעשות הפסח וזכרתה דלתפש
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו
וזמטאו ישא האיש ההוא וכי יצור אתכם צר

Pesach Chol HaMo'ed Day 4:
Aliyah 1 - Num. 9:1-5

וידבר יהוה אל משה

Pesach Chol HaMo'ed Day 4:
Aliyah 2 - Num. 9:6-8

ויהי אנשים

Pesach Chol HaMo'ed Day 4:
Aliyah 3 - Num. 9:9-14

וידבר יהוה אל משה לאמר:

Pesach Chol HaMo'ed Day 4
Aliyah 3 end
(Aliyah 4 is read from Torah Sheini)

ועשה פסח ליהוה כוזקת הפסח וכמשפטי
כן יעשה זקת אזהת יהיה לכם ולצור ולא צור
ואזרתי את
[דארץ] המשיכן כסה הענין את המשיכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשיכן כמראה אש עד בקר
כן יהיה תמיד הענין יכסו ומראה אש לילה
ולפי העלות הענין מעל האהל ואזרתי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן עם הענין עם
יזנו בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יזנו כל ימי אשר ישכן הענין על
המשיכן יזנו ובהאריך הענין על המשיכן ימים
רבים ועמרו בני ישראל את משמרת יהוה
ולא יסעו ויע אשר יהיה הענין ימים מספר על
המשיכן על פי יהוה יזנו ועל פי יהוה יסעו
ויע אשר יהיה הענין מערב עד בקר ותעלה
הענין בבקר ותסעו או יומם ולילה ותעלה הענין
ותסעו או ימים או זדש או ימים בהאריך הענין
על המשיכן לשכן עליו יזנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלותו יסעו על פי יהוה יזנו ועל פי
יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה
ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שדתי
וזצורת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המוזנות ותקעו בהן
ותועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ואם
באזת יתקעו ותועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל ותקעתם תרועה ותסעו המוזנות הזזים
קדמה ותקעתם תרועה שנית ותסעו המוזנות
הזזים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ובהקהיל
את הקהל תתקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים
יתקעו בוזצרות והיו לכם לזקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלזמנה בארצכם על הצר הצר אתכם
והרעתם בוזצרת ותזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ותשיעתם מאיביכם וביום שמוזתכם ובמועדיכם
ובראשי זדשכם ותקעתם בוזצרת על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בזדש השני בעשרים בזדש
זעלה הענין מעל משכן העדת ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענין במדבר
פארן ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה
ויסע דגל מוזנה בני יהודה בראשנה לצבאתם